

Aankomst bij knooppunt 10, u volgt het nummer 11, de Godtschalckstraat in.

Huize Godtschalk (B)

Langs de Godtschalkstraat ligt 'Huize Godtschalk', een tehuis voor bijzondere jeugdzorg. Het complex vervangt het 'Gesticht Sint-Antonius' dat tijdens de oorlog vernietigd werd. Dit gesticht lag wat verderop. Het ontstond in 1872 als rusthuis van de Burgerlijke Godshuizen van Ieper. Later werd het een weeshuis, dat dank zij de nalatenschap van Ridder Charles Godtschalck (Ieper, 1809-1892) sterk kon uitbreiden.

In de tuin van Sint-Antonius ontstond de Britse begraafplaats Locre Hospice Cemetery. Nabij het graspad naar de begraafplaats staat de mooie grafzerk van de Ierse Majoor William Redmond. Deze voorvechter van de Ierse onafhankelijkheid stierf tijdens de mijnenslag op 7 juni 1917 als aanvoerder van de Ierse Divisie.

Van eind april tot eind mei 1918 was het Gesticht Sint-Antonius in handen van de Duitsers en diende het als de

Gesticht Sint-Antonius

uitvalbasis voor de troepen die het front rond Loker verdedigden of het dorp moesten aanvallen. Pas tegen het einde van mei 1918 konden de Fransen het Gesticht innemen. Daardoor werd de geallieerde aanvalslinie vooruit geschoven tot aan de voet van de Kemmelberg. Het front lag toen aan de linkerkant van de Godtschalkstraat, ter hoogte van het Hillebeekbos.

We gaan verder naar knooppunt 11, we komen voorbij de Britse begraafplaats én het graf van Redmond.

De Ierse Majoor William Redmond sneuvelde op 7 juni 1917

Een franse divisie in 1918

Tijdens de Eerste Wereldoorlog (en ook nog geruime tijd later) was een divisie de 'kleinste grote eenheid' van een legermacht. Dit betekent: een eenheid waarin de wapens, taken en diensten zodanig waren samengevoegd en georganiseerd dat deze eenheid lange tijd zelfstandig kon opereren en strijden.

De cijfers dateren van 1 november 1918 voor een divisie van 9 bataljons. In totaal telde een divisie ongeveer 13.000 man, inclusief officieren en onderofficieren. Een divisie omvat 3 regimenten, een regiment telt 3.000 soldaten, een bataljon ongeveer 1.000 man.

Staf, hoofdkwartier	212
Infanterie (3 regimenten)	8.805
Cavalerie	156
Artillerie	2.764
Medische Dienst	268
Genie	605
Bevoorrading	191
Paarden	3.640
Motorvoertuigen	1.030

In april 1918 komen er Franse troepen aan in het Noorden van Frankrijk, ze gaan naar het front in Vlaanderen. (PC)

Massaal afgevuurde gifgasgranaten doen hun moordwerk. De Fransen moeten urenlang hun gasmasker ophouden. De beschietingen blijven maar duren: de hele dag en bijna de hele nacht van 20 op 21 mei 1918. 's Morgens, tijdens de eerste gevechten, waren er slechts enkele bomen beschadigd. Minder dan 12 uur later is het Hellebeekbos totaal weggeveegd. Overlevenden van het 42ste IR zullen in 1921 getuigen hoe zij tijdens die afschuwelijke dag en nacht de meest dramatische bombardementen van 1916 bij Verdun opnieuw moesten doormaken.

Restanten van het vernietigde bos zijn nu natuurreservaten geworden.

Het Hillebeekbos werd na de oorlog niet heraanplant. Dank zij privaat initiatief ontstonden recent wel kleine bosjes. Een groot deel van de Hillebeekvallei is nu natuurreservaat. In de natte graslanden getuigen nog steeds typische planten van het oorspronkelijke bos: bosanemoon, wilde hyacint, speenkruid, grote muur, koekoeksbloem. Kleurstipjes als herinnering aan een slachtpartij.